

ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳԻՐ

**Հայաստանի Հանրապետության և Տաջիկստանի Հանրապետության միջև
եկամուտների և գույքի կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկերի վճարումից
խուսափելը կանխելու մասին**

Հայաստանի Հանրապետությունը և Տաջիկստանի Հանրապետությունը, ղեկավարվելով երկու Պայմանավորվող պետությունների միջև տնտեսական, գիտատեխնիկական ու մշակութային համագործակցությունը զարգացնելու և ամրապնդելու ձգտումով և եկամուտների ու գույքի հարկերի առնչությամբ կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկերի վճարումից խուսափելը կանխելու նպատակով, որոշեցին կնքել սույն Համաձայնագիրը և պայմանավորվեցին ներքոհիշյալի մասին.

Հոդված 1

Անձինք, որոնց նկատմամբ կիրառվում է Համաձայնագիրը

Սույն Համաձայնագիրը կիրառվում է այն անձանց նկատմամբ, որոնք Պայմանավորվող պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտներ են:

Հոդված 2

Այն հարկերը, որոնց վրա տարածվում է Համաձայնագիրը

1. Սույն Համաձայնագիրը կիրառվում է այն եկամուտների և գույքային հարկերի նկատմամբ, որոնք գանձվում են Պայմանավորվող պետություններից մեկի կամ նրա վարչատարածքային ստորաբաժանումների կամ իշխանության տեղական մարմինների անունից՝ անկախ դրանց գանձման եղանակից:

2. Եկամտից և գույքից գանձվող հարկեր են համարվում եկամուտների ընդհանուր գումարից, գույքի ընդհանուր գումարից կամ դրանց առանձին տարրերից գանձվող բոլոր հարկերը, ներառյալ շարժական կամ անշարժ գույքի օտարումից առաջացող եկամտից, ձեռնարկությունների կողմից վճարվող աշխատավարձի կամ ռոճիկի ընդհանուր գումարից, ինչպես նաև գույքի հավելածից գանձվող հարկերը:

3. Սույն Համաձայնագիրը կիրառվում է, մասնավորապես, գոյություն ունեցող հետևյալ հարկերի նկատմամբ՝

ա) Հայաստանի Հանրապետությունում.

- շահութահարկ,
- եկամտահարկ,
- գույքահարկ

(այսուհետ՝ հայկական հարկեր).

բ) Տաջիկստանի Հանրապետությունում.

- իրավաբանական անձանց եկամուտներից հարկ,
- ֆիզիկական անձանցից եկամտահարկ,
- իրավաբանական և ֆիզիկական անձանց գույքահարկ

(այսուհետ՝ տաջիկական հարկեր):

4. Համաձայնագիրը կիրառվում է նաև ցանկացած նույնական կամ ըստ էության համանման հարկերի նկատմամբ, որոնք գանձվելու են սույն Համաձայնագրի ստորագրումից հետո՝ ի լրումն գոյություն ունեցող հարկերի կամ դրանց փոխարեն: Յուրաքանչյուր տարվա վերջում Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները կծանուցեն միմյանց իրենց համապատասխան հարկային օրենսդրությունների մեջ կատարված ցանկացած էական փոփոխության մասին:

Հոդված 3 Ընդհանուր սահմանումներ

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար, եթե այլ բան չի բխում ենթատեքստից.

ա) «Պայմանավորվող պետություն» և «մյուս Պայմանավորվող պետություն» տերմինները, ենթատեքստից կախված, նշանակում են՝ Հայաստան կամ Տաջիկստան,

բ) «Հայաստան» տերմինը նշանակում է՝ Հայաստանի Հանրապետություն,

գ) «Տաջիկստան» տերմինը նշանակում է՝ Տաջիկստանի Հանրապետություն և աշխարհագրական իմաստով օգտագործվելիս ներառում է նրա տարածքը, ներքին ջրերը, դրանց վրայի օդային տարածքը, որտեղ Տաջիկստանի Հանրապետությունը, միջազգային իրավունքի նորմերի համաձայն, կարող է իրականացնել ինքնիշխան իրավունքներ և իրավասություն, ներառյալ ընդերքի և բնական պաշարների օգտագործման իրավունքները, և որտեղ գործում է Տաջիկստանի Հանրապետության օրենսդրությունը,

դ) «անձ» տերմինը ներառում է՝ ֆիզիկական անձ, ընկերություն և անձանց ցանկացած այլ միավորում,

ե) «ընկերություն» տերմինը նշանակում է՝ ցանկացած կորպորատիվ կազմավորում կամ ցանկացած այլ միավորում, որոնք հարկման նպատակների համար դիտարկվում են որպես կորպորատիվ կազմավորումներ,

զ) «Պայմանավորվող պետության ձեռնարկություն» և «մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկություն» տերմինները նշանակում են, համապատասխանաբար, մի Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն և մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն,

է) «միջազգային փոխադրում» տերմինը նշանակում է՝ Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող ծովային կամ օդային նավով, երկաթուղային կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտային միջոցով ցանկացած փոխադրում, բացի այն դեպքերից, երբ ծովային կամ օդային - նավը, երկաթուղային կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտը շահագործվում է բացառապես մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող կետերի միջև,

ը) «ազգային անձ» տերմինը նշանակում է.

ի) Պայմանավորվող պետության քաղաքացիություն ունեցող ցանկացած ֆիզիկական անձ,

ii) Պայմանավորվող պետության գործող օրենսդրության համաձայն իր կարգավիճակը ստացած ցանկացած իրավաբանական անձ, ընկերակցություն կամ ասոցիացիա,

թ) «իրավասու մարմին» տերմինը նշանակում է.

i) Հայաստանի Հանրապետությունում՝ Հայաստանի Հանրապետության ֆինանսների և էկոնոմիկայի նախարար և Հայաստանի Հանրապետության Կառավարությանն առընթեր հարկային պետական ծառայության պետ կամ նրանց լիազորած ներկայացուցիչներ,

ii) Տաջիկստանի Հանրապետությունում՝ ֆինանսների նախարարություն կամ նրա լիազորած ներկայացուցիչ:

2. Սույն Համաձայնագիրը Պայմանավորվող պետության կողմից ցանկացած պահի կիրառվելիս նրանում չսահմանված ցանկացած տերմին, եթե այլ բան ենթատեքստից չի բխում, պետք է ունենա այն նշանակությունը, որը նրան տվյալ պահին տրվում է այդ Պետության օրենսդրությամբ՝ այն հարկերի առնչությամբ, որոնց վրա տարածվում է սույն Համաձայնագիրը:

Տերմինի՝ հարկային օրենսդրությամբ կիրառվող ցանկացած նշանակությունը գերիշխում է այդ Պետության այլ օրենսդրությամբ սահմանված նշանակության նկատմամբ:

Հոդված 4 Ռեզիդենտ

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար «Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ» տերմինը նշանակում է՝ ցանկացած անձ, որը, այդ Պետության օրենսդրության համաձայն, այնտեղ ենթակա է հարկման մշտական բնակության վայրի, մշտական գտնվելու վայրի, կառավարման վայրի, ստեղծման և գրանցման վայրի կամ նման բնույթի այլ չափանիշներով, ինչպես նաև ներառում է նրան՝ Պետությանը, կամ ցանկացած քաղաքական-վարչատարածքային ստորաբաժանումը կամ նրա իշխանության տեղական մարմինները, ինչպես նաև Պետության կենտրոնական (ազգային) բանկը: Սակայն այդ տերմինը չի ներառում ցանկացած անձի, որը ենթակա է հարկման այդ Պետությունում միայն այդ Պետության աղբյուրներից ստացված եկամուտների կամ այնտեղ գտնվող գույքի առնչությամբ:

2. Եթե, սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթներին համապատասխան, ֆիզիկական անձը հանդիսանում է Պայմանավորվող երկու պետությունների ռեզիդենտ, նրա կարգավիճակը որոշվում է հետևյալ կերպով.

ա) նա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ ունի մշտական կացարան. եթե նա երկու Պետություններում էլ ունի մշտական կացարան, ապա նա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ ունի առավել սերտ անձնական և տնտեսական կապեր (կենսական շահերի կենտրոն),

բ) եթե հնարավոր չէ որոշել այն Պետությունը, որտեղ նա ունի կենսական շահերի կենտրոն, կամ եթե նա այդ Պետություններից և ոչ մեկում չունի մշտական կացարան, ապա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ բնակվում է 182 օրվանից ավել,

գ) եթե անձը բնակվում է երկու Պետություններում, կամ եթե նա երկու Պետություններում էլ չի բնակվում, ապա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտը, որի քաղաքացին է,

դ) եթե նա հանդիսանում է երկու Պետությունների քաղաքացի, կամ եթե նա չի հանդիսանում նրանցից ոչ մեկի քաղաքացի, ապա Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները այդպիսի ֆիզիկական անձի ռեզիդենտության հարցը լուծում են փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Այն դեպքում, երբ, սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթներին համաձայն, ֆիզիկական անձ չհանդիսացող անձը հանդիսանում է Պայմանավորվող երկու պետությունների ռեզիդենտ, ապա նա համարվում է այն Պետության ռեզիդենտը, որտեղ ստեղծվել է:

Հոդված 5

Մշտական հաստատություն

1. Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար «մշտական հաստատություն» տերմինը նշանակում է՝ գործունեության մշտական վայր, որի միջոցով ամբողջությամբ կամ մասամբ իրականացվում է ձեռնարկության ձեռնարկատիրական գործունեությունը:

2. «Մշտական հաստատություն» տերմինը մասնավորապես ներառում է.

ա) ղեկավարման վայր,

բ) բաժանմունք,

գ) գրասենյակ,

դ) ֆաբրիկա,

ե) արհեստանոց,

զ) հանքահոր, նավթի կամ գազի հորատանցք, քարհանք կամ բնական պաշարների արդյունահանման այլ վայր,

է) արտավայրեր, գյուղատնտեսական կամ անտառային հողատարածություններ,

ը) ապրանքների իրացման նպատակով օգտագործվող պահեստ կամ ուրիշ շինություն:

3. «Մշտական հաստատություն» տերմինը ներառում է նաև.

ա) շինարարական հրապարակը կամ շինարարական, մոնտաժման կամ հավաքման օբյեկտը կամ այդ աշխատանքների իրականացման նկատմամբ հսկողություն կիրառելու հետ կապված ծառայությունները, եթե միայն այդպիսի հրապարակը կամ օբյեկտը գոյություն ունեն 12 ամսից ավել, կամ այդպիսի ծառայությունները մատուցվում են ավելի քան 12 ամիս.

բ) բնական պաշարների հետախուզման համար օգտագործվող սարքը կամ կառույցը կամ այդ աշխատանքների իրականացման նկատմամբ հսկողություն կիրառելու հետ կապված ծառայությունները կամ բնական պաշարների հետախուզման համար օգտագործվող հորատման սարքը կամ նավը, եթե միայն այդպիսի օգտագործումը տևում է ավելի քան 12 ամիս, կամ այդպիսի ծառայությունները մատուցվում են 12 ամսից ավել ժամանակահատվածում.

գ) ծառայությունների մատուցումը, ներառյալ ռեզիդենտների կողմից՝ խորհրդատվական ծառայությունները, ռեզիդենտի կողմից այդպիսի նպատակների համար վարձված ծառայողների կամ այլ անձնակազմի միջոցով, բայց եթե միայն նման բնույթի գործունեությունը (այդպիսի կամ դրա

հետ կապված նախագծի) Պայմանավորվող պետության տարածքում շարունակվում է ավելի քան 12 ամիս:

4. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին՝ «մշտական հաստատություն» տերմինը չի ներառում.

ա) շինությունների կամ սարքավորումների օգտագործումը բացառապես ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պահպանման կամ ցուցադրման նպատակով,

բ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը բացառապես պահպանման կամ ցուցադրման նպատակով,

գ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը բացառապես այլ ձեռնարկության կողմից վերամշակման նպատակով,

դ) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես ձեռնարկության համար ապրանքների կամ արտադրանքի գնման կամ տեղեկությունների հավաքման նպատակով,

ե) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես ձեռնարկության համար նախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի ցանկացած այլ գործունեության իրականացման նպատակների համար,

զ) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես *ա-ե* ենթակետերում նշված գործունեության տեսակների ցանկացած համակցության իրականացման համար՝ պայմանով, որ այդ համակցության արդյունքում գործունեության մշտական վայրի ընդհանուր գործունեությունը պետք է կրի նախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթ:

5. Չնայած 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներին, եթե անկախ կարգավիճակով գործակալ համարվող անձից տարբերվող անձը, որի նկատմամբ կիրառվում է 6-րդ կետը, գործում է ձեռնարկության անունից, ունի կամ սովորաբար օգտագործում է Պայմանավորվող պետությունում ձեռնարկության անունից պայմանագրեր կնքելու իրավասություն կամ պահում է ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների պաշարները, որոնցից ձեռնարկության անունից իրականացվում է դրանց կանոնավոր իրացումը, ապա այդ ձեռնարկությունը դիտվում է որպես այդ մյուս Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող՝ ցանկացած գործունեության առումով, որն այդ անձն իրականացնում է ձեռնարկության համար՝ բացառությամբ, եթե այդ անձի գործունեությունը սահմանափակվում է 4-րդ կետում նշվածով, որը եթե նույնիսկ իրականացվում է մշտական վայրի միջոցով, ապա, այդ կետի դրույթների համաձայն, այդ գործունեության մշտական վայրը չի վերածում մշտական հաստատության:

6. Ձեռնարկությունը չի դիտվի Պայմանավորվող պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող միայն այն պատճառով, որ ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում այդ Պետությունում բրոքերի, կոմիսիոն գործակալի կամ անկախ կարգավիճակ ունեցող գործակալի միջոցով՝ պայմանով, որ այդպիսի անձինք գործեն իրենց սովորական գործունեության շրջանակներում:

7. Այն փաստը, որ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը վերահսկում կամ վերահսկվում է մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության կողմից կամ ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում այդ մյուս

Պետությունում (մշտական հաստատության (ներկայացուցչության) միջոցով կամ այլ կերպ), ինքնին այդ ընկերություններից մեկին չի վերածում մյուսի մշտական հաստատությանը (ներկայացուցչությանը):

Հոդված 6 **Եկամուտ անշարժ գույքից**

1. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից՝ մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող անշարժ գույքից ստացվող եկամուտները (ներառյալ եկամուտները գյուղատնտեսությունից և անտառ-տնտեսությունից) կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. «Անշարժ գույք» տերմինն ունի այն նշանակությունը, որը նա ունի այն Պայմանավորվող պետության օրենսդրությամբ, որտեղ գտնվում է դիտարկվող գույքը: Այս տերմինը բոլոր դեպքերում ներառում է անշարժ գույքին օժանդակ գույքը, գյուղատնտեսությունում և անտառային տնտեսու-թյունում օգտագործվող անասուններն ու սարքավորումները, հողային սեփականության նկատմամբ օրենսդրությամբ նախատեսված իրավունքները, անշարժ գույքի ուզուֆրուկտը, ինչպես նաև հանքային ռեսուրսների, աղբյուրների և այլ բնական հանածոների մշակման կամ մշակման իրավունքի համար փոխհատուցման կարգով՝ փոփոխական և հաստատագրված վճարումների իրավունքները: Ծովային նավերն ու օդանավերը, երկաթուղային և ավտոմոբիլային տրանսպորտային միջոց-ները որպես անշարժ գույք չեն դիտվում:

3. Սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթները կիրառվում են անշարժ գույքի անմիջական օգտագործումից, վարձակալության տրամադրումից կամ ցանկացած այլ ձևով օգտագործումից ստացված եկամտի նկատմամբ:

4. 1-ին և 3-րդ կետերի դրույթները կիրառվում են նաև ձեռնարկության անշարժ գույքից առաջացած եկամտի և անկախ անձնական ծառայություններ մատուցելու համար օգտագործվող անշարժ գույքից առաջացած եկամտի նկատմամբ:

Հոդված 7 **Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից**

1. Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության շահույթը հարկվում է միայն այդ Պետությունում, եթե միայն այդպիսի ձեռնարկությունը մյուս Պայմանավորվող պետությունում ձեռնարկատիրական գործունեությունը չի իրականացնում այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով: Եթե ձեռնարկությունը ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում վերը նշված ձևով, ապա այդ ձեռնարկության շահույթը կարող է հարկվել այն մյուս Պետությունում, բայց միայն այն մասով, որը վերագրվում է այդպիսի մշտական հաստատությանը:

2. Հաշվի առնելով 3-րդ կետի դրույթները, եթե Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությունը ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրա-կանացնում կամ իրականացրել է մյուս Պայմանավորվող պետությունում այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով, ապա Պայմա-նավորվող պետություններից յուրաքանչյուրում այդ մշտական հաստատությանն է վերագրվում այն շահույթը, որը նա կարող էր ստանալ

այդպիսի կամ համանման պայմաններում զբաղված՝ ինքնուրույն և առանձին ձեռնարկություն լինելու դեպքում և գործեր ամբողջովին անկախ այն ձեռնարկությունից, որի մշտական հաստատությունն է:

3. Մշտական հաստատության շահույթը որոշելիս թույլատրվում է մշտական հաստատության գործունեության նպատակների համար կատարված՝ փաստաթղթերով հիմնավորված ծախսերի հանում, ներառյալ կառավարչական և ընդհանուր վարչական ծախսերը, անկախ այն հանգամանքից՝ կատարված են դրանք այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է այդ մշտական հաստատությունը կամ նրա սահմաններից դուրս՝ բացառությամբ գլխավոր ձեռնարկությանը վճարվող գումարների, ինչպիսիք են պատենտների կամ այլ իրավունքներից օգտվելու կամ մատուցած ծառայությունների կամ ղեկավարման համար միջնորդավճարների տեսքով տարբեր վճարումները կամ հոնորարների կամ նրա կողմից մշտական հաստատությանը տրամադրված գումարի դիմաց տոկոսների վճարումները:

4. Եթե Պայմանավորվող պետության կողմից մշտական հաստատությանը վերաբերող շահույթի որոշումը ձեռնարկության տարբեր ստորաբաժանումների միջև շահույթի ընդհանուր գումարի համամասնական բաշխման հիման վրա հանդիսանում է սովորական երևույթ, ապա սույն հոդվածի 2-րդ կետում ոչինչ չի խոչընդոտի Պայմանավորվող պետությանը հարկվող շահույթը որոշել այնպիսի բաշխման միջոցով, ինչպես սովորաբար ընդունված է:

Բաշխման ընտրված մեթոդը պետք է տա արդյունքներ՝ սույն հոդվածում ընդգրկված սկզբունքներին համապատասխան:

5. Ոչ մի շահույթ չի հաշվեգրվում մշտական հաստատությանը այդ մշտական հաստատության կողմից ձեռնարկության համար ապրանքի կամ արտադրանքի միայն գնման պատճառով:

6. Նախորդ կետերի նպատակների համար մշտական հաստատությանը վերաբերող շահույթը ամեն տարի որոշվում է միևնույն եղանակով, եթե չկան սահմանված կարգի փոփոխման ծանրակշիռ և բավարար հիմքեր:

7. Եթե շահույթը ներառում է սույն Համաձայնագրի այլ հոդվածներում դիտարկվող եկամուտների տարբեր կամ եկամուտ, ապա սույն հոդվածի դրույթները չեն ազդում այդ հոդվածների դրույթների վրա:

Հոդված 8

Միջազգային փոխադրումներ

1. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից միջազգային փոխադրումներում ծովային, օդային նավերի, երկաթուղային կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտային միջոցների շահագործումից ստացված շահույթը հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

2. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի շահույթը՝ ստացած միջազգային փոխադրումներում տրանսպորտային միջոցների վարձակալությունից, ինչպես նաև բեռնարկղերի և նրանց վերաբերող սարքավորումների շահագործումից, եթե այդպիսի վարձակալությունը, հանգամանքներից կախված, երկրորդական է միջազգային փոխադրումներում տրանսպորտային միջոցների շահագործման նկատմամբ, հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

3. 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները տարածվում են այն շահույթի վրա, որը ստացվել է Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից՝ համատեղ ձեռնարկությունում, համատեղ ծառայությունների մատուցման մասնակցությունից կամ միջազգային կազմակերպությունում միջոցների շահագործման արդյունքում:

Հոդված 9

Զուգորդված (ասոցացված) ձեռնարկություններ

1. Այն դեպքում, երբ.

ա) Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությունը ուղղակի կամ անուղղակի կերպով մասնակցում է մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կառավարմանը, վերահսկմանը, կամ

բ) միևնույն անձինք ուղղակի կամ անուղղակի կերպով մասնակցում են Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության, ինչպես նաև մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կառավարմանը, վերահսկմանը, և ամեն դեպքում երկու ձեռնարկությունների միջև նրանց առևտրային և ֆինանսական փոխհարաբերություններում ստեղծվում կամ սահմանվում են պայմաններ, որոնք տարբերվում են այն պայմաններից, որոնք կարող էին լինել անկախ ձեռնարկությունների միջև, ապա ցանկացած շահույթ, որը կարող էր հաշվանցվել նրանցից մեկին, բայց այդ պայմանների պատճառով չի հաշվանցվել, կարող է ներառվել այդ ձեռնարկության շահույթի մեջ և, համապատասխանաբար, հարկվել:

2. Այն դեպքում, երբ մի Պայմանավորվող պետությունը այդ Պետության շահույթի կազմում ներառում և, համապատասխանաբար, հարկում է մի շահույթ, որի նկատմամբ մյուս Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությունը այդ մյուս Պետությունում հարկվում է, և այդ կերպ ներառված շահույթը հանդիսանում է շահույթ, որը կհաշվանցվեր առաջինը նշված Պետության ձեռնարկությանը, եթե երկու ձեռնարկությունների միջև ստեղծված փոխհարաբերությունները այնպիսին լինեին, որոնք գոյություն ունեն անկախ ձեռնարկությունների միջև, ապա այդ մյուս Պետությունը կարող է կատարել այդ շահույթից գանձվող հարկի գումարի համապատասխան ճշգրտում: Այդպիսի ճշգրտումը որոշելիս պետք է հաշվի առնվեն սույն Համաձայնագրի մյուս դրույթները, իսկ Պայմանավորվող պետության իրավասու մարմինները անհրաժեշտության դեպքում կխորհրդակցեն միմյանց հետ:

Հոդված 10

Շահաբաժիններ

1. Շահաբաժինները, որոնք վճարում է Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի շահաբաժինները կարող են հարկվել նաև այն Պայմանավորվող պետությունում, որի ռեզիդենտն է համարվում շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը՝ այդ Պետության օրենսդրության համապատասխան. բայց եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ է, ապա այդ ձևով

գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի շահաբաժինների ընդհանուր գումարի 10 տոկոսը:

Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները այդպիսի սահմանափակումների կիրառման եղանակը կորոշեն փոխադարձ համաձայնությամբ:

Այս կետը չի շոշափում ընկերության հարկումը այն շահույթի նկատմամբ, որից վճարվում են շահաբաժինները:

3. «Շահաբաժիններ» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործվելիս նշանակում է՝ եկամուտներ բաժնետոմսերից կամ այլ՝ շահույթին մասնակցության իրավունք տվող և պարտապահանջ չհանդիսացող իրավունքներից, ինչպես նաև եկամուտ այլ կորպորատիվ իրավունքներից, որը պատկանում է այնպիսի հարկային կարգավորման, ինչպես բաժնետոմսերից եկամուտը, այն Պետության օրենսդրությանը համապատասխան, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում շահույթ բաշխող ընկերությունը:

4. 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը, լինելով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը ռեզիդենտ է հանդիսանում, այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում կամ մատուցել է այդ մյուս Պայմանավորվող պետությունում այնտեղ տեղակայված հաստատուն բազայից, և մասնակցությունը, որի հետ կապված վճարվում են շահաբաժինները, իրապես կապված է մշտական հաստատության կամ հաստատուն բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են 7-րդ կամ 14-րդ հոդվածների դրույթները:

5. Այն դեպքում, երբ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը շահույթ կամ եկամուտ է ստանում մյուս Պայմանավորվող պետությունից, այդ մյուս Պետությունը կարող է չգանձել ընկերության վճարած շահաբաժիններից ցանկացած հարկ՝ բացառությամբ այն դեպքերի, եթե այդպիսի շահաբաժինները վճարվում են այդ մյուս Պետության ռեզիդենտին, կամ եթե մասնակցությունը, որի նկատմամբ վճարվում են շահաբաժինները, իրապես վերաբերում է այդ մյուս Պետությունում տեղակայված մշտական հաստատությանը կամ հաստատուն բազային, ինչպես նաև չի գանձվում հարկ ընկերության չբաշխված շահույթից, անգամ եթե շահաբաժինները վճարվում կամ չբաշխված շահույթը լիովին կամ մասամբ կազմվում են այդ մյուս Պետությունում առաջացող շահույթից կամ եկամտից:

Հոդված 11 **Տոկոսներ**

1. Տոկոսները, որոնք առաջանում են մի Պայմանավորվող պետությունում և վճարվում են մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի տոկոսները կարող են հարկվել այն Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ դրանք առաջանում են, այդ

Պետության օրենսդրության համապատասխան, բայց եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը հանդիսանում է մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ապա այդպես գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի տոկոսների ընդհանուր գումարի 10 տոկոսը: Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները այսպիսի սահմանափակումների կիրառման եղանակը կորոշեն փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Չնայած սույն հոդվածի 2-րդ կետի դրույթներին՝ Պայմանավորվող պետությունում առաջացող տոկոսները պետք է ազատվեն այդ Պետությունում հարկից, եթե այդ տոկոսները վճարվում են և իսկապես պատկանում են մյուս Պայմանավորվող պետության Կառավարությանը կամ ազգային (կենտրոնական) բանկին:

4. «Տոկոսներ» տերմինը սույն Համաձայնագրում օգտագործվելիս նշանակում է՝ եկամուտ ցանկացած տեսակի պարտապահանջից, անկախ գրավային ապահովումից և պարտապանի շահույթներին մասնակցելու իրավունքի առկայությունից և, մասնավորապես, եկամուտ կառավարական արժեթղթերից և փոխառության տոմսերից կամ պարտատոմսերից՝ ներառյալ այդպիսի արժեթղթերի, պարտատոմսերի կամ փոխառության տոմսերի պարգևավճարներն ու շահումները: Սույն հոդվածի նպատակների համար ժամկետանց վճարումների դիմաց գանձվող տուգանքները չեն դիտվում որպես տոկոսներ:

5. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը, լինելով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ առաջանում են տոկոսները այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով, կամ այդ մյուս Պետությունում անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այնտեղ տեղակայված հաստատուն բազայի միջոցով, և պարտապահանջը, որի նկատմամբ տոկոսները վճարվում են, իրապես կապված է այդպիսի մշտական հաստատության կամ հաստատուն բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են 7-րդ կամ 14-րդ հոդվածների դրույթները:

6. Համարվում է, որ տոկոսներն առաջանում են Պայմանավորվող պետությունում, եթե վճարող է հանդիսանում ինքը՝ այդ Պետությունը, նրա վարչատարածքային ստորաբաժանումը, իշխանության տեղական մարմինները կամ այդ Պետության ռեզիդենտը: Սակայն եթե տոկոսներ վճարող անձը, անկախ այն հանգամանքից՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ է հանդիսանում, թե ոչ, Պայմանավորվող պետությունում ունի մշտական հաստատություն կամ հաստատուն բազա, որոնց առնչությամբ առաջացել է պարտքը, որի մասով վճարվում են տոկոսները, և այդ տոկոսները վճարվում են այդպիսի մշտական հաստատության կամ հաստատուն բազայի կողմից, ապա համարվում է, որ նման տոկոսները առաջանում են այն Պետությունում, որտեղ տեղակայված է մշտական հաստատությունը կամ հաստատուն բազան:

7. Եթե վճարողի և տոկոսների փաստացի սեփականատիրոջ միջև կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ երրորդ անձի միջև հատուկ փոխհարաբերությունների պատճառով վճարման համար հիմք ծառայող՝ պարտապահանջին վերաբերող տոկոսների գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և տոկոսների փաստացի

սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարի ավելցուկային մասը մնում է հարկման ենթակա Պայմանավորվող պետություններից յուրաքանչյուրի օրենսդրության համապատասխան՝ հաշվի առնելով սույն Համաձայնագրի մյուս դրույթները:

Հոդված 12 Ռոյալթի

1. Մի Պայմանավորվող պետությունում առաջացող և մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին վճարվող ռոյալթին կարող է հարկվել միայն այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի ռոյալթին կարող է հարկվել նաև այն Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ այն առաջանում է, այդ Պետության օրենսդրության համապատասխան, սակայն եթե ստացողը և ռոյալթի փաստացի սեփականատերը հանդիսանում են մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ապա այդ ձևով գանձված հարկը չպետք է գերազանցի ռոյալթի ընդհանուր գումարի 10 տոկոսը:

Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները այսպիսի սահմանափակումների կիրառման եղանակը կորոշեն փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. «Ռոյալթի» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործվելիս նշանակում է՝ փոխհատուցման ձևով ստացած ցանկացած տեսակի վճարում գրական, արվեստաբանական կամ գիտական աշխատանքների, ներառյալ կինոնկարների, ցանկացած պատենտի, ապրանքային նշանի, նախագծի կամ մոդելի, գծագրի, գաղտնի բանաձևի կամ գործընթացի ցանկացած հեղինակային իրավունքի օգտագործման կամ օգտագործման իրավունքի համար կամ արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական փորձին վերաբերող տեղեկության համար:

4. 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե ռոյալթի փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ առաջանում է ռոյալթին, այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով կամ այդ մյուս Պետությունում անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում այնտեղ տեղակայված հաստատուն բազայի միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց նկատմամբ վճարվում է ռոյալթին, իրապես կապված են այդպիսի մշտական հաստատության կամ հաստատուն բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են 7-րդ կամ 14-րդ հոդվածի դրույթները:

5. Համարվում է, որ ռոյալթին առաջանում է Պետությունում, եթե վճարողը հանդիսանում է այդ Պետության ռեզիդենտ: Սակայն եթե ռոյալթի վճարող անձը, անկախ Պետության ռեզիդենտ լինելու կամ չլինելու հանգամանքից, Պետությունում ունի մշտական հաստատություն կամ հաստատուն բազա, որոնց առնչությամբ առաջացել է ռոյալթի վճարելու պարտավորությունը, և այդպիսի ռոյալթին վճարվում է այդպիսի մշտական հաստատության կամ հաստատուն բազայի կողմից, ապա այդպիսի ռոյալթին համարվում է

առաջացած այն Պետությունում, որտեղ տեղակայված է մշտական հաստատությունը կամ հաստատուն բազան:

6. Եթե վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ կամ նրանց երկուսի և որևէ երրորդ անձի միջև հատուկ հարաբերությունների արդյունքում վճարման համար հիմք ծառայող՝ օգտագործման, իրավունքի կամ տեղեկության համար վճարված կամ հաշվանցված ռոյալթիի գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը առաջարկվում է համաձայնեցման ընթացքում վճարողի և փաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները պետք է կիրառվեն միայն վերջինը հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում ռոյալթիի վճարված կամ հաշվանցված գումարի գերազանցող մասը առաջվա պես պետք է հարկել յուրաքանչյուր Պայմանավորվող պետության օրենսդրության համապատասխան՝ պատշաճորեն հաշվի առնելով սույն Համաձայնագրի այլ դրույթները:

Հոդված 13

Եկամուտներ գույքի օտարումից

1. 6-րդ հոդվածում նշված և մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող անշարժ գույքի օտարումից Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի ստացած եկամուտները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մյուս Պայմանավորվող պետությունում՝ Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությանը պատկանող մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս կազմող շարժական գույքի կամ անկախ անձնական ծառայությունների մատուցման նպատակով մի Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի տրամադրության տակ գտնվող և մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող հաստատուն բազային վերաբերող շարժական գույքի օտարումից առաջացած եկամուտները, ներառյալ այդ մշտական հաստատության (առանձին կամ ամբողջ ձեռնարկության հետ մեկտեղ) կամ այդպիսի հաստատուն բազայի օտարումից առաջացած եկամուտները, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Միջազգային փոխադրումներում Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող ծովային նավերի և օդանավերի, ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային տրանսպորտային միջոցի կամ այդպիսի տրանսպորտային միջոցների շահագործմանը վերաբերող շարժական գույքի օտարումից ստացված եկամուտները կարող են հարկվել միայն այդ Պայմանավորվող պետությունում:

4. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից ընկերության բաժնետոմսերի կամ այլ կորպորատիվ իրավունքների օտարումից ստացվող եկամուտները կարող են հարկվել մյուս Պայմանավորվող պետությունում, եթե այդ ընկերության ակտիվները ուղղակի կամ անուղղակի կերպով, ամբողջությամբ կամ հիմնականում կազմված են այդ մյուս Պետությունում տեղակայված անշարժ գույքից:

5. 1-ին, 2-րդ, 3-րդ և 4-րդ կետերում չհիշատակված ցանկացած այլ գույքի օտարումից առաջացած եկամուտները ենթակա են հարկման միայն

այն Պայմանավորվող պետությունում, որի ռեզիդենտ է հանդիսանում գույքը
օտարող անձը:

Հոդված 14

Անկախ անձնական ծառայություններ

1. Մասնագիտական ծառայություններից կամ, անկախ բնույթից, այլ համանման գործունեությունից Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի ստացած եկամուտը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում՝ բացառությամբ այն դեպքի, երբ նա մյուս Պայմանավորվող պետությունում այդ գործունեությունը իրականացնելու նպատակով կանոնավոր կերպով իր տրամադրության տակ ունի հասանելի մշտական բազա: Եթե նա ունի այդպիսի մշտական բազա, եկամուտը կարող է հարկվել մյուս Պետությունում. բայց միայն այն չափով, որը վերագրելի է այդ մշտական բազային:

2. «Մասնագիտական ծառայություններ» տերմինը, մասնավորապես, ներառում է անկախ գիտական, գրական, արվեստաբանական, կրթական կամ ուսուցչական գործունեությունը, ինչպես նաև բժիշկների, իրավաբանների, ճարտարագետների, ճարտարապետների, ատամնաբույժների, հաշվապահների և աուդիտորների անկախ գործունեությունը:

3. Սույն Համաձայնագրի նպատակների համար «մշտական բազա» տերմինը նշանակում է՝ ցանկացած մշտական վայր, որի միջոցով ամբողջովին կամ մասամբ իրականացվում է անկախ անձնական ծառայություններ տրամադրող ֆիզիկական անձի գործունեությունը:

Հոդված 15

Կախյալ անձնական ծառայություններ

1. Հաշվի առնելով 16-րդ, 18-րդ և 19-րդ հոդվածների դրույթները՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված աշխատավարձը և համանման այլ վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում, եթե միայն այդպիսի վարձու աշխատանքը չի իրականացվում մյուս Պայմանավորվող պետությունում: Եթե վարձու աշխատանքը իրականացվում է նման ձևով, դրա հետ կապված վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Չնայած 1-ին կետի դրույթներին՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող պետությունում իրականացվող «վարձու» աշխատանքի դիմաց ստացված վարձատրությունները ենթակա են հարկման միայն առաջինը հիշատակված Պետությունում, եթե.

ա) ստացողը ցանկացած տասներկուամսյա ժամանակաշրջանում, որը սկսվում և վերջանում է տվյալ հարկային տարում, գտնվում է մյուս Պայմանավորվող պետությունում ընդհանուր առմամբ 182 օրը չգերազանցող ժամանակահատվածում կամ ժամանակահատվածներում, և

բ) վարձատրությունը վճարվում է մյուս Պետության ռեզիդենտ չհանդիսացող գործատուի կողմից կամ նրա անունից, և

գ) վարձատրության վճարման ծախսերը չի կրում գործատուի՝ մյուս Պետությունում ունեցած մշտական հաստատությունը կամ հաստատուն բազան:

3. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին՝ միջազգային փոխադրումներում շահագործվող ծովային նավի կամ օդանավի վրա կամ ավտոմոբիլային կամ երկաթուղային տրանսպորտային միջոցներում իրականացվող վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի վարձատրությունները կարող են հարկվել այդ Պայմանավորվող պետությունում:

Հոդված 16

Տնօրենների վարձատրություն

Տնօրենների վարձատրությունը և այլ համանման վճարումները, որոնք ստացվում են Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից՝ որպես մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ ընկերության տնօրենների խորհրդի կամ համանման այլ մարմնի անդամ, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Հոդված 17

Արվեստի աշխատողներ և մարզիկներ

1. Անկախ 14-րդ և 15-րդ հոդվածների դրույթներից՝ մի Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պայմանավորվող պետությունում որպես արվեստի աշխատող, ինչպիսին է թատրոնի, կինոյի, ռադիոյի կամ հեռուստատեսության արտիստը կամ երաժիշտը, կամ որպես մարզիկ իրականացրած անձնական գործունեությունից ստացված եկամուտը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Եթե արվեստի աշխատողի կամ մարզիկի՝ որպես այդպիսին իրականացրած անձնական գործունեությունից ստացած եկամուտը հաշվեգրվում է ոչ թե անձամբ արվեստի աշխատողին կամ մարզիկին, այլ մեկ ուրիշ անձի, ապա այդ եկամուտը, անկախ 7-րդ, 14-րդ և 15-րդ հոդվածների դրույթներից, հարկվում է այն Պայմանավորվող պետությունում, որտեղ իրականացվում է արվեստի աշխատողի կամ մարզիկի գործունեությունը:

3. Անկախ 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներից՝ որպես արվեստի աշխատող կամ մարզիկ իր անձնական գործունեությունից Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի ստացած եկամուտը հարկվում է միայն այդ Պետությունում, եթե մյուս Պայմանավորվող պետությունում գործունեությունը իրականացվում է միջկառավարական համաձայնագրերի հիման վրա՝ մշակութային և մարզական փոխանակման ծրագրերի շրջանակներում:

Հոդված 18

Կենսաթոշակներ, այլ համանման վճարումներ և անուիտետ

1. Հաշվի առնելով 19-րդ հոդվածի 2-րդ կետի դրույթները՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին նախկինում կատարված վարձու աշխատանքի համար վճարված կենսաթոշակները և համանման այլ

վարձատրությունները, ինչպես նաև անուիտետը ենթակա են հարկման միայն այն Պետությունում, որտեղ դրանք առաջանում են:

2. «Անուիտետ» տերմինը նշանակում է՝ սահմանված գումար, որը հաստատված ժամկետներում պարբերաբար ենթակա է վճարման ֆիզիկական անձին ամբողջ կյանքի ընթացքում կամ որոշված և հաստատված ժամանակահատվածում՝ համաձայն պարտավորության, կատարել այդպիսի վճարումները համարժեք և լիակատար վարձատրության փոխարեն:

Հոդված 19

Պետական ծառայություն

1. ա) Պայմանավորվող պետության կամ նրա վարչատարածքային ստորաբաժանման կամ իշխանության տեղական մարմնի կողմից այդ Պետությանը կամ նրա վարչատարածքային ստորաբաժանմանը կամ իշխանության տեղական մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց ցանկացած ֆիզիկական անձին վճարված՝ կենսաթոշակից տարբերվող վարձատրությունը ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

բ) Սակայն այդպիսի վարձատրությունը ենթակա է հարկման միայն մյուս Պայմանավորվող պետությունում, եթե ծառայությունները մատուցվում են այդ մյուս Պետությունում, և այդ Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ֆիզիկական անձը.

i) այդ Պետության քաղաքացի է, կամ

ii) չի դարձել այդ Պետության ռեզիդենտ բացառապես այդպիսի ծառայություններ մատուցելու նպատակով:

2. ա) Պայմանավորվող պետության, նրա վարչատարածքային ստորաբաժանման կամ իշխանության տեղական մարմնի կողմից կամ նրանց կողմից ստեղծված հիմնադրամներից այդ Պետությանը կամ նրա վարչատարածքային ստորաբաժանմանը կամ իշխանության տեղական մարմնին մատուցած ծառայությունների դիմաց ֆիզիկական անձին վճարված որևէ կենսաթոշակ ենթակա է հարկման միայն այդ Պետությունում:

բ) Սակայն այդպիսի կենսաթոշակը ենթակա է հարկման միայն մյուս Պայմանավորվող պետությունում, եթե ֆիզիկական անձը հանդիսանում է այդ Պետության ռեզիդենտն ու քաղաքացին:

3. 15-րդ, 16-րդ և 18-րդ հոդվածների դրույթները կիրառվում են Պայմանավորվող պետության, նրա վարչատարածքային ստորաբաժանման կամ իշխանության տեղական մարմնի կողմից իրականացվող ձեռնարկատիրական գործունեության հետ կապված ծառայությունների դիմաց վարձատրությունների և կենսաթոշակների նկատմամբ:

Հոդված 20

Ուսանողներ

Ուսանողը, ասպիրանտը կամ ստաժյորը, որը հանդիսանում է կամ անմիջապես մինչև մի Պայմանավորվող պետություն ժամանելը հանդիսացել է մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, և որը գտնվում է առաջինը հիշատակված Պետությունում բացառապես ուսում կամ

կրթություն ստանալու նպատակով, այդ Պետությունում չի հարկվում իր ապրելու, ուսանելու կամ մասնագիտանալու համար ստացած վճարումների առնչությամբ, եթե այդպիսի վճարումները առաջանում են այդ Պետությունից դուրս գտնվող աղբյուրներից:

Հոդված 21

Այլ եկամուտ

1. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի՝ սույն Համաձայնագրի նախորդ հոդվածներում չհիշատակված եկամտի տեսակները, անկախ առաջացման վայրից, ենթակա են հարկման միայն այդ Պետությունում:

2. 1-ին կետի դրույթները չեն կիրառվում 6-րդ հոդվածի 2-րդ կետում սահմանված անշարժ գույքից ստացված եկամտից տարբերվող եկամտի նկատմամբ, եթե այդպիսի եկամուտ ստացողը, հանդիսանալով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պայմանավորվող պետությունում այդ մյուս Պետությունում տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով կամ անկախ անձնական ծառայություններ է մատուցում մյուս Պայմանավորվող պետությունում այդ մյուս Պետությունում գտնվող հաստատուն բազայի միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց կապակցությամբ վճարվել է եկամուտը, իրապես կապված են այդպիսի մշտական հաստատության կամ հաստատուն բազայի հետ: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են 7-րդ հոդվածի կամ 14-րդ հոդվածի դրույթները:

Հոդված 22

Գույք

1. 6-րդ հոդվածում նշված անշարժ գույքի տեսքով ներկայացված՝ Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին պատկանող և մյուս Պայմանավորվող պետությունում գտնվող գույքը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Մյուս Պայմանավորվող պետությունում մշտական հաստատության առևտրային գույքի մաս կազմող շարժական գույքով ներկայացված՝ Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության գույքը կամ մյուս Պայմանավորվող պետությունում անկախ անձնական ծառայությունների մատուցման նպատակով Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի տրամադրության տակ գտնվող հաստատուն բազային վերաբերող շարժական գույքի տեսքով ներկայացված գույքը կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Պետության ռեզիդենտի կողմից միջազգային փոխադրումներում շահագործվող ծովային, օդային, երկաթուղային կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտային միջոցներով ներկայացված գույքը և այդպիսի տրանսպորտային միջոցների շահագործման հետ կապված շարժական գույքը հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

4. Մի Պայմանավորվող պետությունում գտնվող՝ գլխավորապես անշարժ գույքից կազմված ակտիվներ ունեցող ընկերության՝

բաժնետոմսերով կամ այլ կորպորատիվ իրավունքներով ներկայացված գույքը կարող է հարկվել այդ Պայմանավորվող պետությունում:

5. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի գույքի բոլոր այլ տարրերը հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

Հոդված 23

Կրկնակի հարկման բացառման մեթոդը

1. Եթե Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ գույք է տնօրինում, որը, սույն Համաձայնագրի դրույթներին համապատասխան, կարող է հարկվել մյուս Պայմանավորվող պետությունում, ապա առաջինը հիշատակված Պետությունը թույլատրում է.

ա) այդ ռեզիդենտի եկամտի հարկի նվազեցում այդ մյուս Պետությունում վճարված եկամտի հարկին հավասար գումարի չափով,

բ) այդ ռեզիդենտի գույքի հարկի նվազեցում այդ մյուս Պետությունում վճարված գույքի հարկին հավասար գումարի չափով:

Այդ նվազեցումները, ցանկացած դեպքում, չպետք է գերազանցեն մինչև նվազեցման իրականացումը հաշվարկված եկամտի հարկի կամ գույքի հարկի այն մասը, որը վերագրելի է այն եկամտին կամ գույքին, որը, կախված հանգամանքներից, կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Այն դեպքում, երբ, սույն Համաձայնագրի որևէ դրույթին համապատասխան, Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտի ստացած եկամուտը կամ գույքը ազատված է հարկումից այդ Պետությունում, ապա այդպիսի Պետությունը, այնուամենայնիվ, կարող է այդպիսի ռեզիդենտի եկամտի կամ գույքի մնացած մասի համար հարկի գումարը հաշվարկելիս հաշվի առնել հարկից ազատված եկամուտը կամ գույքը:

Հոդված 24

Անխտրականություն

1. Պայմանավորվող պետության ազգային անձինք մյուս Պայմանավորվող պետությունում չեն կարող ենթարկվել այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորության, քան այն հարկումն ու դրա հետ կապված պարտավորությունն են, որոնց միևնույն հանգամանքների դեպքում ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել այդ մյուս Պետության ազգային անձինք: Չնայած 1-ին հոդվածի դրույթներին՝ սույն դրույթը կիրառվում է նաև Պայմանավորվող պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ չհանդիսացող անձանց նկատմամբ:

2. Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ հանդիսացող՝ քաղաքացիություն չունեցող անձինք Պայմանավորվող պետություններից և ոչ մեկում չպետք է ենթարկվեն այլ կամ ավելի ծանր որևէ հարկման կամ դրա հետ կապված որևէ պարտավորության, մասնավորապես, կապված ռեզիդենտության հետ, այն քան հարկումն ու դրա հետ կապված պարտավորությունն են, որոնց միևնույն հանգամանքների դեպքում ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել ազգային անձինք:

3. Մյուս Պայմանավորվող պետությունում Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության ունեցած մշտական հաստատության հարկումը այդ մյուս Պետությունում չպետք է լինի նվազ բարենպաստ, քան այդ մյուս

Պետությունում համանման գործունեություն իրականացնող՝ այդ մյուս Պետության ձեռնարկության հարկումն է:

Սույն հոդվածի դրույթները չպետք է մեկնաբանվեն որպես մի Պայմանավորվող պետությանը պարտավորեցնող՝ տրամադրել մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտներին քաղաքացիական կարգավիճակի կամ ընտանեկան հանգամանքների հիման վրա հարկման նպատակներով այնպիսի անձնական արտոնություններ, նվազեցումներ և զեղչեր, ինչպիսիք Պայմանավորվող պետությունը շնորհում է իր սեփական ռեզիդենտներին:

4. Բացառությամբ այն դեպքերի, երբ կիրառվում են 9-րդ հոդվածի 1-ին կետի, 11-րդ հոդվածի 7-րդ կետի կամ 12-րդ հոդվածի 6-րդ կետի դրույթները, մի Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության կողմից մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին վճարված տոկոսները, ռոյալթին և այլ վճարումները այդպիսի ձեռնարկության հարկվող շահույթի որոշման նպատակով ենթակա են նվազեցման նույն պայմաններով, ինչպես նվազեցվում են առաջինը հիշատակված Պետության ռեզիդենտին վճարելիս: Նմանապես, մի Պայմանավորվող պետության ձեռնարկության ցանկացած պարտքը մյուս Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտին այդ ձեռնարկության հարկման ենթակա գույքի որոշման նպատակով ենթակա է նվազեցման նույն պայմաններով, ինչպես նվազեցվում է պարտքը առաջինը հիշատակված Պետության ռեզիդենտին:

5. Մի Պայմանավորվող պետության ձեռնարկությունը, որի կապիտալն ամբողջությամբ կամ մասամբ, ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն պատկանում կամ վերահսկվում է մյուս Պայմանավորվող պետության մեկ կամ մի քանի ռեզիդենտների կողմից, չպետք է առաջինը հիշատակված Պետությունում ենթարկվի այլ կամ ավելի ծանր հարկման կամ դրա հետ կապված պարտավորության, քան այն հարկումը կամ դրա հետ կապված պարտավորություններն են, որոնց ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել առաջինը հիշատակված Պետության այլ համանման ձեռնարկությունները:

6. Չնայած 2-րդ հոդվածի դրույթներին՝ սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են ամեն տեսակի և ձևի հարկերի նկատմամբ:

Հոդված 25

Փոխհամաձայնեցման ընթացակարգ

1. Եթե մի Պայմանավորվող պետության ռեզիդենտ հանդիսացող անձը գտնում է, որ Պայմանավորվող պետություններից մեկի կամ երկուսի գործողությունները հանգեցնում են կամ կհանգեցնեն իր՝ սույն Համաձայնագրի դրույթներին չհամապատասխանող հարկման, ապա այդ անձը կարող է, այդ Պետությունների ներքին օրենքով նախատեսված պաշտպանության միջոցներից անկախ, ներկայացնել իր գործն այն Պայմանավորվող պետության իրավասու մարմնին, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում, կամ, եթե իր գործը վերաբերում է 24-րդ հոդվածի 1-ին կետին, այն Պայմանավորվող պետության, որի քաղաքացին է հանդիսանում: Դիմումը պետք է ներկայացվի սույն Համաձայնագրի դրույթներին չհամապատասխանող հարկման հանգեցնող գործողության մասին առաջին ծանուցման պահից երեք տարվա ընթացքում:

2. Եթե իրավասու մարմինը դիմում-բողոքը համարում է հիմնավորված, սակայն ինքն ի վիճակի չէ ինքնուրույն հանգելու գոհացուցիչ լուծման, ապա նա ձգտում է խնդիրը լուծել մյուս Պայմանավորվող պետության իրավասու մարմինների հետ փոխադարձ համաձայնությամբ՝ կրկնակի հարկումը բացառելու նպատակով, որը իրավական չէ սույն Համաձայնագրի դրույթների տեսանկյունից: Չեռք բերված ցանկացած համաձայնություն պետք է իրականացվի՝ անկախ Պայմանավորվող պետությունների ազգային օրենքում նախատեսված որևէ ժամանակային սահմանափակումից:

3. Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները սույն Համաձայնագրի դրույթների կիրառման ընթացքում առաջացող ցանկացած դժվարություն կամ կասկած կձգտեն լուծել փոխադարձ համաձայնությամբ: Նրանք կարող են նաև խորհրդակցել միմյանց հետ, Համաձայնագրով չնախատեսված դեպքերում, կրկնակի հարկումը վերացնելու նպատակով:

4. Նախորդ կետերի առնչությամբ համաձայնության հասնելու նպատակով Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները կարող են ուղղակի կապ հաստատել միմյանց հետ, ներառյալ՝ իրենցից կամ իրենց ներկայացուցիչներից կազմված համատեղ հանձնաժողովի միջոցով:

Հոդված 26

Տեղեկատվության փոխանակում

1. Պայմանավորվող պետությունների իրավասու մարմինները փոխանակում են այնպիսի տեղեկություններ, որոնք անհրաժեշտ են սույն Համաձայնագրի դրույթների կամ Համաձայնագրում ընդգրկված հարկերի վերաբերյալ Պայմանավորվող պետությունների ազգային օրենքների դրույթների կիրառման համար՝ այնքանով, որքանով այդ օրենքներով սահմանված հարկումը չի հակասում սույն Համաձայնագրին, մասնավորապես, հարկերի վճարումից խուսափելը կանխելու համար: Տեղեկատվության փոխանակումը չի սահմանափակվում 1-ին հոդվածով: Պայմանավորվող պետության ստացած ցանկացած տեղեկատվություն համարվում է գաղտնի, ինչպես այդ Պետության ազգային օրենքների սահմաններում ստացված տեղեկատվությունը, և կարող է հաղորդվել միայն այն անձանց կամ մարմիններին (ներառյալ դատարանները և վարչական մարմինները), որոնք զբաղվում են Համաձայնագրով ընդգրկված հարկերի հաշվարկմամբ կամ գանձմամբ, բռնագանձմամբ կամ դատական հետապնդմամբ, ինչպես նաև դատական կարգով կամ բողոքարկումների քննարկմամբ, և պետք է օգտագործվի միայն այդ նպատակների համար: Այդպիսի անձինք կամ մարմինները այդ տեղեկություններն օգտագործում են միայն այդպիսի նպատակների համար: Նրանք տեղեկությունները կարող են հրապարակել բաց դատական նիստի կամ իրավական որոշումների ընդունման ընթացքում:

2. 1-ին կետի դրույթները ոչ մի դեպքում չեն կարող մեկնաբանվել որպես Պայմանավորվող պետության իրավասու մարմնին պարտավորեցնող.

ա) ձեռնարկել այդ կամ մյուս Պայմանավորվող պետության օրենքներին և վարչական գործավարությանը հակասող վարչական միջոցառումներ,

բ) ներկայացնել տեղեկատվություն, որը չի կարելի ստանալ այդ կամ մյուս Պայմանավորվող պետության օրենքներով կամ սովորական վարչական գործավարության ընթացքում,

գ) ներկայացնել տեղեկատվություն, որը կբացահայտի որևէ առևտրային, արդյունաբերական, կոմերցիոն կամ մասնագիտական գաղտնիք կամ առևտրական գործընթաց, կամ փոխանցել տեղեկատվություն, որի հրապարակումը կհակասի պետական քաղաքականությանը:

Հոդված 27

Դիվանագիտական ներկայացուցչությունների և հյուպատոսական հիմնարկների աշխատակիցներ

Սույն Համաձայնագրի ոչ մի դրույթ չի շոշափում դիվանագիտական ներկայացուցչությունների և հյուպատոսական հիմնարկների աշխատակիցների հարկային արտոնությունները, որոնք սահմանված են միջազգային իրավունքի ընդհանուր կանոններով կամ հատուկ համաձայնագրերով:

Հոդված 28

Ուժի մեջ մտնելը

1. Պայմանավորվող պետությունները դիվանագիտական ուղիներով միմյանց գրավոր կծանուցեն սույն Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու համար իրենց օրենսդրությամբ պահանջվող ներպետական ընթացակարգերի ավարտի մասին:

2. Սույն Համաձայնագիրն ուժի մեջ կմտնի վավերագրերի փոխանակումից հետո, և նրա դրույթները կգործեն.

ա) սույն Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկից կամ հունվարի մեկից հետո վճարված կամ հաշվանցված գումարների նկատմամբ՝ աղբյուրի մոտ գանձվող հարկերի առնչությամբ,

բ) այլ հարկերի առնչությամբ՝ սույն Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկից կամ հունվարի մեկից հետո:

Հոդված 29

Փոփոխությունների և լրացումների կատարումը

Պայմանավորվող կողմերի փոխադարձ համաձայնությամբ սույն Համաձայնագրում կարող են փոփոխություններ և լրացումներ կատարվել՝ ձևակերպված առանձին Արձանագրությամբ, որը կհանդիսանա սույն Համաձայնագրի անբաժանելի մասը:

Հոդված 30
Գործողության դադարեցումը

Սույն Համաձայնագիրն ուժի մեջ կմնա այնքան ժամանակ մինչև Պայմանավորվող պետություններից մեկը դադարեցնի դրա գործողությունը: Պայմանավորվող պետություններից յուրաքանչյուրը կարող է դադարեցնել սույն Համաձայնագրի գործողությունը սույն Համաձայնագրի ուժի մեջ մտնելուց 5 տարի հետո՝ ցանկացած օրացուցային տարվա ավարտից ոչ ուշ, քան վեց ամիս առաջ դիվանագիտական ուղիներով սույն Համաձայնագրի գործողության դադարեցման մասին գրավոր ծանուցելով:

Այդ դեպքում սույն Համաձայնագրի դրույթները դադարում են կիրառվել.

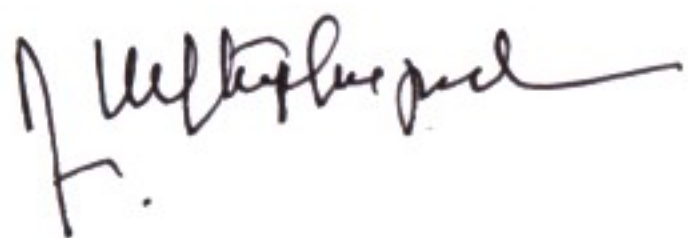
ա) աղբյուրի մոտ գանձվող հարկերի առնչությամբ՝ սույն Համաձայնագրի գործողության դադարեցման մասին գրավոր ծանուցումը ուղարկելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկից կամ հունվարի մեկից հետո վճարված կամ հաշվանցված գումարների նկատմամբ,

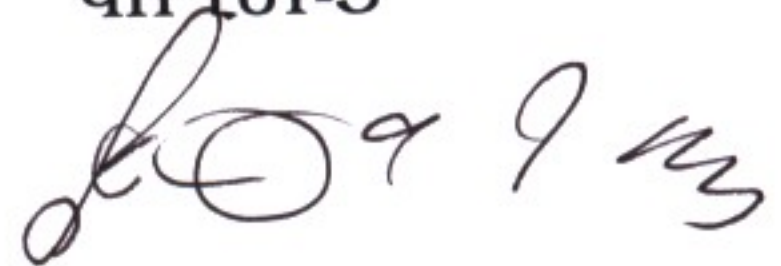
բ) այլ հարկերի առնչությամբ՝ գրավոր ծանուցումը ուղարկելու տարվան հաջորդող հարկային ժամանակաշրջանի ընթացքում, որը սկսվում է հունվարի մեկից կամ հունվարի մեկից հետո:

Ի վկայություն որի՝ երկու Պայմանավորվող պետությունների ներկայացուցիչները, լինելով լիազորված, ստորագրեցին սույն Համաձայնագիրը:

Կատարված է Դուշանբե քաղաքում 2005 թվականի հունիսի 30-ին, երկու բնօրինակով, յուրաքանչյուրը՝ հայերեն, տաջիկերեն և ռուսերեն, ընդ որում՝ բոլոր տեքստերը հավասարապես նույնական են և ունեն միանման իրավաբանական ուժ: Սույն Համաձայնագրի մեկնաբանման ընթացքում տարաձայնություն առաջանալու դեպքում նախապատվությունը կտրվի ռուսերեն տեքստին:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՏԱԶԻԿՍԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՈՂՄԻՑ՝

СОГЛАШЕНИЕ
между Республикой Армения и Республикой Таджикистан об избежании
двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты
налогов на доходы и на имущество

Республика Армения и Республика Таджикистан руководствуясь стремлением развивать и укреплять экономическое, научно-техническое и культурное сотрудничество между обоими Государствами и в целях устранения двойного налогообложения на доходы и на имущество, решили заключить настоящее Соглашение и договорились о нижеследующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Соглашение

Настоящее Соглашение применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Соглашение

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доходы и на имущество, взимаемым от имени одного из Договаривающихся Государств или его административно-территориальных подразделений, или местных органов власти, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доходы и на имущество считаются все налоги, взимаемые с общей суммы доходов, с общей суммы имущества, или с отдельных их элементов, включая налоги с доходов от отчуждения движимого или недвижимого имущества, налоги, взимаемые с общей суммы заработной платы или жалованья, выплачиваемых предприятиями, а также налоги, взимаемые с доходов от прироста имущества.

3. Существующими налогами, на которые распространяется Соглашение, являются в частности:

а) в Республике Таджикистан:

- налог на доходы юридических лиц;
 - подоходный налог с физических лиц;
 - налог на имущество юридических и физических лиц;
- (далее именуемые “таджикские налоги”);

б) в Республике Армения:

- налог на прибыль;
 - подоходный налог;
 - налог на имущество;
- (далее именуемые “армянские налоги”).

4. Соглашение применяется также к любым идентичным или по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься после даты подписания настоящего Соглашения в дополнение или вместо существующих налогов. В

конце каждого года компетентные органы Договаривающихся Государств будут уведомлять друг друга о любых существенных изменениях, внесенных в их соответствующие налоговые законодательства.

Статья 3

Общие определения

1. Для целей настоящего Соглашения, если иное не вытекает из контекста;

а) термины “Договаривающееся Государство” и “другое Договаривающееся Государство” означают, в зависимости от контекста, Армению или Таджикистан.

б) термин “Таджикистан” означает Республику Таджикистан и при использовании в географическом смысле включает его территорию, внутренние воды, воздушное пространство над ними, где Республика Таджикистан может осуществлять суверенные права и юрисдикцию, включая права по использованию недр и природных ресурсов в соответствии с нормами международного права и где действует законодательство Республики Таджикистан;

с) термин “Армения” означает Республику Армения;

д) термин “лицо” включает физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц;

е) термин “компания” означает любое корпоративное образование, или любое другое объединение, которое для целей налогообложения рассматривается как корпоративное образование;

ф) термины “предприятие Договаривающегося Государства” и “предприятие другого Договаривающегося Государства” означают, соответственно, предприятие, управляемое резидентом одного Договаривающегося Государства и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

г) термин “международная перевозка” означает любую перевозку морским или воздушным судном, железнодорожным или автомобильным транспортом, эксплуатируемым предприятием Договаривающегося Государства, кроме случаев, когда морское или воздушное судно, железнодорожный или автомобильный транспорт эксплуатируется исключительно между пунктами, в другом Договаривающемся Государстве;

h) термин “национальное лицо” означает:

(i) любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства;

(ii) любое юридическое лицо, товарищество или ассоциацию, получивших свой статус в соответствии с действующим законодательством Договаривающегося Государства;

l) термин “компетентный орган” означает:

(i) в Республике Таджикистан - Министерство финансов или его уполномоченный представитель;

(ii) в Республике Армения - Министр финансов и экономики Республики Армения и Начальник Государственной налоговой службы при правительстве Республики Армения или их уполномоченные представители;

2. При применении настоящего Соглашения в любой момент Договаривающимся Государством, если из контекста не вытекает иное, любой термин, не определенный в нем, должен иметь то значение которое придаётся ему в данный момент законодательством этого Государства в отношении налогов, на которые распространяется Соглашение.

Любое значение термина по применяемому налоговому законодательству преобладает над значением, придаваемым этому термину по другим законам этого Договаривающегося Государства.

Статья 4 **Резидент**

1. Для целей настоящего Соглашения термин “резидент Договаривающегося Государства” означает любое лицо, которое в соответствии с законодательством этого Государства подлежит в нем налогообложению на основании его постоянного местожительства, постоянного местопребывания, места управления, место создания и регистрации или по другим критериям подобного характера, а также включает само Государство или его любое политико-административное подразделение или местные органы власти, а также Центральный (Национальный) Банк Государства. Однако данный термин не включает любое лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве, только в отношении дохода из источников в этом Государстве или в отношении находящегося в нем имущества.

2. Если согласно положению пункта 1 настоящей статьи физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, его статус должен определяться следующим образом:

а) оно считается резидентом только того Государства, в котором оно располагает постоянным жилищем; если оно располагает постоянным жилищем в обоих Государствах, то оно считается резидентом только того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);

б) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, либо если оно не располагает постоянным жилищем ни в одном из этих Государств, оно считается резидентом только того Государства, в котором оно проживает более 182 дней;

с) если лицо проживает в обоих Государствах, либо ни в одном из них, оно считается резидентом только того Государства, гражданином которого оно является;

d) если оно является гражданином обоих Государств, либо ни одного из них, то компетентные органы Договаривающихся Государств решают вопрос о резидентстве такого физического лица по взаимному согласию.

3. В случае, когда с положениями пункта 1 настоящей статьи лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, оно считается резидентом того Государства, в котором оно создано.

Статья 5

Постоянное учреждение

1. Для целей настоящего Соглашения термин “постоянное учреждение” означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия.

2. Термин “постоянное учреждение” в частности включает;

- a) место управления;
- b) отделение;
- c) контору;
- d) фабрику;
- e) мастерскую;
- f) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или другое место добычи природных ресурсов;
- g) пастбища, сельскохозяйственные или лесные угодья;
- h) склад или другое сооружение, используемое с целью реализации товаров.

3. Термин “постоянное учреждение” также включает:

a) строительную площадку или строительный, монтажный или сборочный объект или услуги, связанные с наблюдением за выполнением этих работ, если только такая площадка или объект существуют более 12 месяцев, или такие услуги оказываются в течении более чем 12 месяцев;

b) установку или сооружение, используемые для разведки природных ресурсов, или услуги, связанные с наблюдением за выполнением этих работ, или буровую установку или судно, используемые для разведки природных ресурсов, если только такое использование длится в течении более чем 12 месяцев, или такие услуги оказываются в течении более чем 12 месяцев;

c) оказание услуг, включая консультационные услуги резидентами через служащих или другой персонал, нанятый резидентом для таких целей, но только если деятельность такого характера продолжается (для такого или связанного с ним проекта) на территории Договаривающегося Государства более чем 12 месяцев.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, термин “постоянное учреждение” не включает:

а) использование сооружений и оборудования исключительно для целей хранения или демонстрации товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

б) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей хранения или демонстрации;

с) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;

д) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий либо сбора информации для предприятия;

е) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;

ф) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах от а) до е), при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в результате такой комбинации, имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, если лицо иное, чем агент с независимым статусом, к которому применяется пункт 6, действует от имени предприятия, имеет или обычно использует в Договариваемом Государстве полномочия заключать контракты или содержит запасы товаров, принадлежащих предприятию, из которых осуществляется их регулярная реализация от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное учреждение в этом Государстве в отношении любой деятельности которую это лицо осуществляет для предприятия, за исключением если деятельность этого лица ограничивается упомянутой в пункте 4, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращает это постоянное место деятельности в постоянное учреждение согласно положениям этого пункта.

6. Предприятие не будет рассматриваться как имеющее постоянное учреждение в Договариваемом Государстве только потому, что осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионного агента либо другого агента, имеющего независимый статус, при условии, что такие лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, которая является резидентом Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, или осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное учреждение, либо иным образом), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное учреждение другой.

Статья 6

Доходы от недвижимого имущества

1. Доходы, получаемые резидентом Договаривающегося Государства от недвижимого имущества (включая доходы от сельского и лесного хозяйства), находящегося в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" имеет то значение, которое он имеет по законодательству Договаривающегося Государства, в котором находится рассматриваемое имущество. Этот термин в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, предусмотренные законодательством в отношении земельной собственности, узуфрукт недвижимого имущества, а также права на переменные или фиксированные платежи, в качестве компенсации за разработку или право на разработку минеральных ресурсов, источников и других природных ископаемых. Морские и воздушные суда, железнодорожный и автомобильный транспорт не рассматриваются как недвижимое имущество.

3. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются к доходу, полученному от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в какой-либо другой форме.

4. Положения пунктов 1 и 3 применяются также к доходам от недвижимого имущества предприятия и к доходам от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только такое предприятие не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное учреждение. Если предприятие осуществляет предпринимательскую деятельность как сказано выше, прибыль предприятия может облагаться налогом в том другом Государстве, но только в той его части, которая относится к такому постоянному учреждению.

2. С учетом положения пункта 3, когда предприятие Договаривающегося Государства осуществляет или осуществляло предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное учреждение, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному учреждению относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было самостоятельным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или

аналогичных условиях и действовало в полной независимости от предприятия постоянным учреждением которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения допускается вычет документально подтвержденных расходов, понесенных для целей деятельности постоянного учреждения, включая управленческие и общие административные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Государстве, где находится постоянное учреждение, или за его пределами, за исключением сумм, выплачиваемых головному предприятию, таких как различные платежи за пользование патентами или другими правами, или в качестве выплаты комиссионных за предоставленные услуги, или управления, или выплаты гонораров, или процентов на сумму, предоставленную им постоянному учреждению.

4. Если в Договаривающемся Государстве определение прибыли, относящейся к постоянному учреждению на основе пропорционального распределения общей суммы прибыли предприятия по его различным подразделениям, является обычной практикой, ничто в пункте 2 не запрещает Договаривающемуся Государству определять налогооблагаемую прибыль посредством такого распределения, как это обычно принято.

Выбранный метод распределения должен давать результаты, соответствующие принципам содержащимся в настоящей статье.

5. Никакая прибыль не зачисляется постоянному учреждению по причине просто закупок товаров или изделий, совершаемых данным постоянным учреждением для предприятия.

6. Для целей предыдущих пунктов, прибыль относящаяся к постоянному учреждению определяется ежегодно одним и тем же способом, если не имеется веских и достаточных оснований для изменения установленного порядка.

7. Если прибыль включает элементы дохода или доход, которые отдельно рассматриваются в других статьях настоящего Соглашения, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Международные перевозки

1. Прибыль, получаемая резидентом Договаривающегося Государства от эксплуатации морских, воздушных судов, железнодорожного или автомобильного транспорта в международной перевозке облагается налогом только в этом Государстве.

2. Прибыль резидента Договаривающегося Государства от сдачи в аренду транспортных средств, а также контейнеров и относящихся к ним оборудования для их эксплуатации в международных перевозках, если такая аренда, в зависимости от случая, является второстепенной по отношению к эксплуатации транспортных средств в международных перевозках, облагается налогом только в этом Государстве.

3. Положения пунктов 1 и 2 распространяются на прибыль, которая получена резидентом Договаривающегося Государства от участия в оказании совместных услуг, в совместном предприятии, либо в международной организации по эксплуатации транспортных средств.

Статья 9

Ассоциированные предприятия

1. В случае когда:

а) предприятие Договаривающегося Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства; или

б) одни и те же лица участвуют прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия Договаривающегося Государства, а также предприятия другого Договаривающегося Государства, и в каждом случае, между двумя предприятиями в их коммерческих и финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличающиеся от тех, которые имели бы место между независимыми предприятиями, тогда любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. В случае когда одно Договаривающееся Государство включает в прибыль этого Государства и соответственно облагает налогом прибыль, в отношении которой предприятие другого Договаривающегося Государства облагается налогом в этом другом Государстве, и прибыль таким образом включенная, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы условия, созданные между двумя предприятиями были бы такими, которые существуют между независимыми предприятиями, тогда это другое Государство может сделать соответствующие корректировки к сумме налога, взимаемого с этой прибыли. При определении такой корректировки должны быть рассмотрены другие положения настоящего Соглашения, а компетентные органы Договаривающихся Государств будут при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10

Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, являющейся резидентом Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогом в том Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, в соответствии с законодательством этого

Государства, но если фактический владелец дивидендов является резидентом другого Договаривающегося Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать 10% от общей суммы дивидендов.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному соглашению установят способ применения такого ограничения.

Этот пункт не затрагивает налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин “дивиденды” при использовании в настоящей статье означает доходы от акций или других прав, не являющихся долговыми требованиями, дающими право на участие в прибыли, а также доход от других корпоративных прав, который принадлежит такому же налоговому регулированию, как доход от акций, в соответствии с законодательством того Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец дивидендов, являющийся резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором компания, выплачивающая дивиденды является резидентом, через расположенное в нем постоянное учреждение или оказывает, либо оказывало в этом другом Договаривающемся Государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базы, и участие, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связано с постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае применяются положения статей 7 или 14, в зависимости от обстоятельств.

5. В случае, когда компания, которая является резидентом Договаривающегося Государства получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, это другое Государство может не взимать любой налог с дивидендов, выплачиваемых компанией, за исключением случаев, если такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Государства или если участие, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относится к постоянному учреждению или постоянной базе, находящимся в этом другом Государстве, а также не взимаются налоги с нераспределенной прибыли компании, даже если дивиденды выплачиваются или нераспределенная прибыль состоит полностью или частично из прибыли или дохода, образующихся в этом другом Государстве.

Статья 11

Проценты

1. Проценты, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты могут также облагаться налогом в Договариваемом Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец процентов является резидентом другого Договариваемого Государства, то взимаемый таким образом налог не будет превышать 10 % от общей суммы процентов.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному соглашению установят способ применения такого ограничения.

3. Несмотря на положения пункта 2 этой статьи, проценты, возникающие в Договариваемом Государстве, должны освобождаться от налогообложения в этом Государстве, если они получены и действительно принадлежат Правительству или Центральному (Национальному) банку другого Договариваемого Государства.

4. Термин "проценты" при использовании в настоящем Соглашении означает доход от долговых требований любого вида, обеспеченных или не обеспеченных залогом, дающих или не дающих право на участие в прибылях должников и, в частности, доход от правительственных ценных бумаг и доход от облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящей статьи.

5. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец процентов, будучи резидентом одного Договариваемого Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве, в котором возникают проценты, через находящееся там постоянное учреждение, или оказывает в этом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и долговое требование, на основании которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному учреждению или постоянной базе. В таком случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статей 7 или 14.

6. Считается, что проценты возникают в Договариваемом Государстве, если плательщиком является само это Государство, его административно-территориальное подразделение, местные органы власти или резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договариваемого Государства или нет, имеет в Договариваемом Государстве постоянное учреждение или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и такие проценты выплачиваются таким постоянным учреждением или постоянной базой, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором расположены постоянное учреждение или постоянная база.

7. Если, по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем процентов, или между ними обоими и каким либо

третьим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем процентов при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае, избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства, с учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12

Роялти

1. Роялти, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом только в этом другом Государстве.

2. Однако, такие роялти также могут облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель и фактический владелец роялти является резидентом другого Договаривающегося Государства, то налог, взимаемый таким образом, не должен превышать 10 % от общей суммы роялти.

Компетентные органы Договаривающихся Государств по взаимному соглашению установят способ применения такого ограничения.

3. Термин “роялти” при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве возмещения за использование или за предоставление права использования авторских прав на любые произведения литературы, искусства или науки, включая кинофильмы, любой патент, торговую марку, дизайн или модель, план, секретную формулу или процесс, или за информацию относительно промышленного, коммерческого или научного опыта.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец роялти, являясь резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти через постоянное учреждение, расположенное в этом другом Договаривающемся Государстве, либо оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги, с расположенной там постоянной базы, и право или имущество, в отношении которого выплачиваются роялти, фактически связаны с постоянным учреждением или постоянной базой. В том случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статей 7 или 14.

5. Считается, что роялти возникают в Государстве, если плательщиком является резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее роялти, независимо от того является оно резидентом Государства или нет, имеет

в Государстве постоянное учреждение или постоянную базу, в связи с которыми возникло обязательство выплатить роялти, и такие роялти выплачиваются этим постоянным учреждением или постоянной базой, тогда такие роялти считаются возникшими в Государстве, в котором расположены постоянное учреждение или постоянная база.

6. Если, в результате особых взаимоотношений между плательщиком и фактическим владельцем роялти, либо между ними обоими и каким либо третьим лицом, сумма уплаченных или зачтенных роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых она выплачивается, превышает сумму, предлагаемую при ее согласовании между плательщиком и фактическим владельцем роялти при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи должны применяться только к последней указанной сумме. В данном случае сумма превышения уплаченных или зачтенных роялти подлежит налогообложению в соответствии с налоговым законодательством каждого Договаривающегося Государства, с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13

Доходы от отчуждения имущества

1. Доходы, получаемые резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, упомянутого в статье 6, и расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть предпринимательского имущества постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или движимого имущества относящейся к постоянной базе в распоряжении резидента одного Договаривающегося Государства и находящейся в другом Договаривающемся Государстве, для целей оказания независимых личных услуг, включая доходы от отчуждения этого постоянного учреждения (отдельно или вместе со всем предприятием), или такой постоянной базы, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения морских и воздушных судов, железнодорожного или автомобильного транспорта, используемых в международных перевозках, или движимого имущества, связанного с использованием таких транспортных средств, облагаются налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

4. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения акций и других корпоративных прав компании, активы которой прямо или косвенно состоят, полностью или в основном, из недвижимого

имущества расположенного в другом Договариваемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

5. Доходы от отчуждения какого-либо имущества, не упомянутого в пунктах 1, 2, 3 и 4, облагаются налогом только в том Договариваемся Государстве, резидентом, которого является лицо, отчуждающее имущество

Статья 14

Независимые личные услуги

1. Доход, получаемый резидентом Договариваемся Государства, от оказания профессиональных услуг или другой подобной деятельности независимого характера, облагается налогом только в этом Государстве, кроме случая, когда он располагает в другом Договариваемся Государстве регулярно доступной ему постоянной базой для осуществления такой деятельности. Если у него имеется такая постоянная база, доход может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этой постоянной базе.

2. Термин “профессиональные услуги” включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или педагогическую деятельность, а также независимую деятельность врачей, юристов, инженеров, архитекторов, стоматологов, бухгалтеров и аудиторов.

3. Для целей настоящего Соглашения термин “постоянная база” означает любое постоянное место, через которое полностью или частично осуществляется деятельность физического лица, предоставляющего независимые личные услуги.

Статья 15

Зависимые личные услуги

1. С учетом положений статьей 16, 18, 19, заработная плата и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом Договариваемся Государства в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договариваемся Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, получаемое в связи с этим вознаграждение может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1, вознаграждения, получаемые резидентом Договариваемся Государства в связи с работой по “найму”, осуществляемой в другом Договариваемся Государстве, облагаются налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Договариваемся Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 182 дня в

течение любого 12 месячного периода, начинающегося или заканчивающегося в данном фискальном году, и

b) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, не являющегося резидентом другого Государства, и

c) расходы по выплате вознаграждений не несут постоянное представительство или постоянная база, которые наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждения, полученные резидентом Договаривающегося Государства, в связи с работой по найму, осуществляемой на борту морского или воздушного судна в автомобильном или железнодорожном транспорте эксплуатируемых в международных перевозках, облагаются налогом в этом Договаривающемся Государстве.

Статья 16

Вознаграждение директоров

Вознаграждения директоров и другие аналогичные с ними выплаты, получаемые резидентом Договаривающегося Государства в качестве члена совета, директоров или сходного с ним органа компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве .

Статья 17

Работники искусства и спортсмены

1. Независимо от положений статей 14 и 15 доход, получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве работника искусства, такого, как артист театра, кино, радио или телевидения или музыканта, или в качестве спортсмена, от его личной деятельности, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусства или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусства или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, независимо от положений статей 7, 14 и 15, облагаться налогом Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусства или спортсмена.

3. Доход получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства, независимо от положений пунктов 1 и 2, в качестве работника искусства или спортсмена от его личной деятельности, облагается налогом только в этом Государстве, если деятельность осуществляется в другом

Договаривающемся Государстве в рамках программы по культурному или спортивному обмену на основании межправительственных Соглашений.

Статья 18

Пенсии, другие подобные выплаты и аннуитет

1. С учетом положений пункта 2 статьи 19, пенсии и другие подобные выплаты, выплачиваемые в отношении прошлой работы резиденту Договаривающегося Государства и любой аннуитет, выплачиваемый такому резиденту, облагаются налогом только в Государстве, в котором они возникают.

2. Термин “аннуитет” означает установленную сумму, подлежащую периодической уплате физическому лицу в установленное время в течение жизни, либо в течение определенного периода времени в соответствии с обязательством производить такие выплаты в замен адекватного и полного вознаграждения.

Статья 19

Государственная служба

1. а) Вознаграждение, иное чем пенсия, выплачиваемое Договаривающимся Государством или его административно-территориальным подразделением, или местным органам власти любому физическому лицу в отношении услуг, оказываемых этому Государству или его административно-территориальному подразделению, или местному органу власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) однако, такое вознаграждение облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если услуги оказываются в этом другом Государстве и физическое лицо является резидентом этого Государства, которое :

- i) является гражданином этого Государства; или
- ii) не стало резидентом этого Государства только в целях оказания таких услуг.

2. а) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством или его административно-территориальным подразделением, или местным органом власти, или из созданных ими фондов физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства или его административно-территориального подразделения, или местного органа власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако, такая пенсия облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если физическое лицо является резидентом и гражданином этого другого Государства.

3. Положения статей 15, 16 и 18 применяются к вознаграждениям и пенсиям в отношении службы, осуществляемой в связи с выполнением предпринимательской деятельности Договаривающимся Государством или его административно-территориальным подразделением, или местным органом власти.

Статья 20

Студенты

Выплаты, получаемые студентом, аспирантом или стажером, которые являются или являлись непосредственно до приезда в одно Договаривающееся Государство резидентами другого Договаривающегося Государства и находящиеся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью обучения или получения образования и предназначенные для целей проживания, обучения и получения образования, не облагаются налогами в этом Государстве, при условии, что такие выплаты возникают из источников, находящихся за пределами этого Государства.

Статья 21

Другие доходы

1. Виды доходов резидента Договаривающегося Государства, независимо от источника их возникновения, неупомянутые в предыдущих статьях настоящего Соглашения, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходам, кроме доходов от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6, если получатель таких доходов является резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное в нем постоянное учреждение или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги через находящуюся там постоянную базу, и право или имущество, в связи с которыми получен доход, действительно связаны с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае применяются положения статей 7 или 14, в зависимости от обстоятельств.

Статья 22

Имущество

1. Имущество в виде недвижимого имущества, упомянутое в статье 6, принадлежащее резиденту Договаривающегося Государства и расположенное в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Имущество в виде движимого имущества, являющееся частью коммерческого имущества постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или в виде движимого имущества, относящегося к постоянной базе, имеющейся в распоряжении резидента Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве в целях оказания независимых личных услуг, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Имущество в виде морского, воздушного, железнодорожного или автомобильного транспорта, который эксплуатируется резидентом Договаривающегося Государства в международных перевозках, а также в виде движимого имущества, относящегося к деятельности этих транспортных средств, облагается налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

4. Имущество в виде акций или других корпоративных прав компании, активы которой состоят главным образом из недвижимого имущества, расположенного в Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом Договаривающемся Государстве.

5. Все другие элементы имущества резидента Договаривающегося Государства облагаются налогом только в этом Государстве.

Статья 23

Метод устранения двойного налогообложения

1. Если резидент Договаривающегося Государства получает доход или владеет имуществом, которое, в соответствии с положениями настоящего Соглашения, может облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве, первое упомянутое Государство позволит:

а) вычесть из налога на доход этого резидента сумму, равную налогу на доход, уплаченному в этом другом Государстве;

б) вычесть из налога на имущество этого резидента сумму, равную налогу на имущество, уплаченному в этом другом Государстве.

Эти вычеты в любом случае не должны превышать часть налога на доход или налога на имущество, который был исчислен до предоставления вычета, относящегося к доходу или имуществу, который может облагаться налогом в этом другом Государстве, в зависимости от обстоятельств.

2. Если, согласно с любыми положениями настоящего Соглашения, доход или имущество резидента Договаривающегося Государства освобожден от налога в этом Государстве, это Государство может тем не менее при подсчете суммы налога на остальную часть дохода или имущества этого резидента принять во внимание освобожденный от налога доход или имущество.

Статья 24 Недискриминация

1. Национальные лица Договаривающегося Государства не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению или связанному с ним обязательству, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства, при тех же обстоятельствах. Независимо от положений статьи 1, данное положение также применяется в отношении лиц Договаривающегося Государства, которые не являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Лица без гражданства, являющиеся резидентами Договаривающегося Государства, не должны подвергаться ни в каком из Договаривающихся Государств какому-либо налогообложению либо связанному с ним обязательству, иному или более обременительному, чем налогообложение и связанное с ним обязательство, которому подвергаются или могут подвергаться национальные лица данного Государства.

3. Налогообложение постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятия этого другого Государства, осуществляющих подобную деятельность.

Положения настоящей статьи не должны истолковываться, как обязывающие одно Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства какие-либо личные льготы, вычеты и скидки по налогообложению на основе их гражданского статуса или семейных обязательств, которые оно предоставляет своим собственным резидентам.

4. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 7 статьи 11 пункта 6 статьи 12, проценты, роялти и другие выплаты, осуществляемые предприятием одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны, в целях определения налогооблагаемой прибыли таких предприятий, подлежать вычетам таким же образом, как если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Также, любая задолженность предприятия одного Договаривающегося Государства должна, в целях определения налогооблагаемого имущества данного предприятия вычитаться таким же образом, как если бы вычиталась резиденту первого упомянутого Государства.

5. Предприятие одного Договаривающегося Государства, капитал которого полностью или частично принадлежит или контролируется, прямо или косвенно, одним или более резидентами другого Договаривающегося Государства, не должно подлежать в первом упомянутом Государстве какому либо налогообложению или связанным с ним обязательствам, иным или более обременительным, чем налогообложение или связанные с ним обязательства,

которым подвергается или может подвергаться другое подобное предприятие первого упомянутого Договаривающегося Государства.

6. Несмотря на положения статьи 2, положения настоящей статьи применяются к налогам любого рода и вида.

Статья 25

Процедура взаимного согласования

1. Если лицо, являющееся резидентом одного из Договаривающихся Государств, считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения, это лицо может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является, или если его случай подпадает под действие пункта 1 статьи 24 того Договаривающегося Государства, гражданином которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение 3 лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями Соглашения.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет претензию обоснованной, и если он сам не может самостоятельно прийти к удовлетворительному решению, решить его по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства, с целью избежания налогообложения, неправомерного с точки зрения положений настоящего Соглашения. Любая достигнутая договоренность должна выполняться независимо от каких - либо временных ограничений, предусмотренных национальным законодательством Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешать по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие в связи с применением положений настоящего Соглашения. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусмотренных настоящим Соглашением.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом, включая создание совместной комиссии, членами которой могут быть сами компетентные органы или их представители, для целей достижения согласия и понимания предыдущих пунктов.

Статья 26

Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, касающейся налогов, необходимой для выполнения положений настоящего Соглашения или национальных законодательств Договаривающихся Государств, к которым применяются положения настоящего Соглашения, в той мере, пока налогообложение по этому законодательству не противоречит Соглашению, в частности, для предотвращения уклонений от уплаты налогов. Обмен информацией не ограничивается положениями статьи 1. Любая информация, получаемая компетентным органом Договаривающегося Государства, считается конфиденциальной, так же, как и информация, полученная в рамках национального законодательства этого Государства, и сообщается только тем лицам и органам (включая суды и административные органы), которые занимаются исчислением или сбором, взысканием или судебным преследованием, а также рассмотрением в судебном порядке или рассмотрением апелляции, касающейся налогов, к которым применяется настоящее Соглашение, и должна использоваться только для таких целей. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или принятия судебных решений.

2. Ни в коем случае положения пункта 1 не должны трактоваться в целях наложения на компетентный орган Договаривающегося Государства обязательства:

- а) предпринимать административные меры, противоречащие законам и административной практике того или другого Договаривающегося Государства;
- б) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики того или другого Договаривающегося Государства;
- с) предоставлять информацию, которая бы раскрывала какую-либо торговую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, либо торговый процесс, либо передавать информацию, разглашение которой противоречило бы государственной политике.

Статья 27

Сотрудники дипломатических представительств и консульских служб

Никакие положения настоящего Соглашения не затрагивают налоговых привилегий сотрудников дипломатических представительств и консульских служб, установленных общими нормами международного права или специальными соглашениями.

Статья 28

Вступление в силу

1. Договаривающиеся Государства письменно уведомят друг друга, через дипломатические каналы, о завершении необходимых внутренних процедур требуемых их законодательством, для вступления в силу настоящего Соглашения.

2. Настоящее Соглашение вступит в силу после обмена ратификационными грамотами и его положения будут применяться:

а) в отношении налогов, удерживаемых у источника выплат по суммам, уплаченным или зачтенным с первого или после первого января календарного года следующего, за годом вступления в силу настоящего Соглашения;

б) в отношении других налогов - с первого или после первого января календарного года, следующего за годом вступления в силу настоящего Соглашения.

Статья 29

Внесение изменений и дополнений

В настоящее Соглашение по взаимному согласию Договаривающихся Сторон могут быть внесены изменения и дополнения, оформленные отдельным протоколом, который является неотъемлемой частью настоящего Соглашения.

Статья 30

Прекращение действия

Настоящее Соглашение остается в силе до тех пор, пока одно из Договаривающихся Государств не прекратит его действие. Каждое из Договаривающихся Государств может прекратить действие настоящего Соглашения по истечению 5 лет со дня вступления в силу настоящего Соглашения, письменно уведомив другое Договаривающееся Государство по дипломатическим каналам о прекращении действия настоящего Соглашения не позднее, чем за 6 месяцев до окончания любого календарного года. В таком случае, положение настоящего Соглашения перестает применяться;

а) в отношении налогов, удерживаемых у источника выплат по суммам уплачиваемым или зачитываемым с первого или после первого января календарного года, следующего за годом направления письменного уведомления о прекращении действия Соглашения;

б) в отношении других налогов- за налоговый период, начинающийся с первого или после первого января года, следующего за годом направления письменного уведомления о прекращении действия Соглашения.

В подтверждении чего, представители обоих Договаривающихся Государств, уполномоченные на то, подписали настоящее Соглашение.

Совершено в городе Душанбе 30-ого июня 2005г., в двух подлинных экземплярах, каждый на армянском, таджикском и русском языках, причем все тексты являются равно аутентичными и имеют одинаковую юридическую силу. В случае расхождения при толковании Соглашения, предпочтение отдаётся тексту на русском языке.

За Республику Армения

За Республику Таджикистан

